

Рӯҳулқудс

Рӯҳулқудс кист?

А) Аъмол 5:3-4 - Ў Худо аст.

Б) 1 Қўринт. 12:11, 1 Таслўн. 5:19, Эфсўс 4:30

- Рӯҳи Худо шахсият аст.

В) Матто 28:19 – Шахсияти сеюми ягонагии Худо, баробари Падар ва Писар

Чаро Рӯҳулқудс ба замин фаромад?

А) Юҳанно 16:7 - Барои ҷалол додани Масеҳ

Б) Юҳанно 16:13 - Барои ошкор кардани ҳақиқат

В) Қувват додан барои шинохтани Масеҳ ва барои Ў зистан.

- Ба мо ёрӣ медиҳад, то дар ҳаёт бо фаровонӣ зиндагӣ кунем. Юҳанно 7:37-39
- Шаҳодат додан. Аъмол 1:8
- Бо таъсир дуо гуфтан.

Сокини Рӯҳ

Дар кӣ Рӯҳулқудс сокин аст?

1. Рӯҳи Худо дар шумо сокин аст (Рум. 8:9, 1 Қўр. 3:16)

2. Ин суҳанон ба ҳар шахсе, ки ба Исои Масеҳ имон дорад дахл дорад.

А. Ин бахшоиши Худо барои ҳар шахсе, ки Масеҳро қабул кардааст

1. Рӯҳ дар ҳар шахсе, ки аз олами боло тавлид шудааст, сокин аст ва на фақат дар шахсони махсус интихобшуда.
2. (Юҳ. 7:37, Аъмол 11:16-17, Рум. 5:5, 1 Қўр. 2:12, 2 Қўр. 5:5)
3. Рӯҳ на аз рӯи аъмоли мо ва на ҳамчун мукофот дода мешавад.
 - (1) Қўр. 12:12-13

Б. Касе, ки Рӯҳро дар худ надорад, наҷот надорад.

1. Павлус мӯтаъқид аст, ки касе агар Рӯҳ надошта бошад аз он Масеҳ нест.
2. Яҳудо 1:19
3. Одамони нафсонӣ - (1) Қўр. 2:14
4. Ба Румиён 8:9

В. Ин ҳамчунин ҳақиқат аст барои касоне, ки гуноҳ мекунад.

1. Павлус калисои Қўринтро мазаммат мекунад
 - Зино (1) Қўр. 5:5
 - ҷанҷолҳо (1) Қўр. 6:1 ва мушкилиҳои дигар
2. Павлус мегӯяд, ки баданҳои шумо маъбади Рӯҳулқудсе ҳаст, ки дар шумо сокин аст (1) Қўр.6:19

Г. Оё Рӯҳулқудс одамро тарк карда метавонад?

1. Гуноҳ ба амалиёти Рӯҳулқудс дар мо халал мерасонад, вале барои гуноҳ шуда Рӯҳулқудс моро тарк намекунад (Юҳан. 14:16)
 - Юҳанно 14:16
 - (1) Қӯр. 5:5
 - Эфсӯсиён 1:12-13

Д. Итоаткорӣ шартӣ ҳузур доштани Рӯҳулқудс мебошад.

1. Ин савол пайдо мешавад аз суҳанонони (Аъмол 5:32)
2. Суҳанони ИТОАТКОРӢ - маънои имон доштан ба Исои Масеҳ аст.
3. Маҳз чунин итоаткорӣ шартӣ ҳузур доштани Рӯҳулқудс дар мо мебошад.

Е. Дар Китоби Муқаддас мисолҳои бисере ҳастанд, ки Рӯҳулқудс аз одамон дур мешуд.

1. (1) Подшоҳон 16:14, Заб. 50:13, Луқо 11:13, ва Юҳан.20:22
2. То рӯзи Панतिकост Рӯҳ дур шудан метавонист
3. Акнун Ӯ барои доимӣ дар мо сокин будан нозил шуд
4. То рӯзи Панतिकост Ӯ нозил мешуд, ки қувват диҳад ва дар хизмат ёрдам кунад (барои ҳамин ҳама вақт калимаи «ПУР ШУДАНД» истифода мешавад)

Мӯҳри Рӯҳулқудс

- Мӯҳр чӣ аст? Печат мондан
- Кӣ мӯҳр зада шудааст?
- Дар кадом лаҳза Рӯҳ муҳр мезанад?
- То кадом лаҳза мо мӯҳр зада шудаем - Эфсӯс. 4:30, Рум. 8:23,
 1. Мӯҳри Рӯҳулқудс – ин кафолати иҷроиши ваъдаҳое, ки Худо ба мо додааст
 2. Ин мӯҳр гирифта намешавад то даме, ки ваъдаҳои Ӯ иҷро нашаванд.

2 Қӯр. 1:22

Эф. 1:13-14

Эф. 4:30

- Мӯҳри Рӯҳ гарав(печат)-и наҷоти мост
 1. Ин бовариш он ки
 - вай аз они Худо аст
 - Рӯҳ кафолати наҷотро медиҳад
 - Худо то рӯзи озодӣ (киёмат) тарк намекунад
 2. Мисоли мактуб

Таъмиди Рӯҳулқудс

А. Мавзӯи баҳсу мунозираҳо

Б. Пеш аз Панतिकост мо дар бораи таъмиди Рӯҳулқудс чӣ медонем?

1. Аъмол 1:5, Аъмол 11:15
2. Таъмиди Рӯҳулқудс ин пайвандшавӣ бо бадани Масеҳ. Ин бадани Исо мебошад, дар ҳамаи ҷаҳон аст.

В. Ҳар имондор баъди рӯзи Панतिकост бо Рӯҳулқудс таъмид ёфтааст.

1. (1) Кӯр. 12:12-13
 - диққат – ҳама дар бадан аст, ва ҳама дар вақте имон овардан ба Рӯҳи Худо таъмид шаванд.
 - Кай ин таъмид мешавад?
2. Дар ягон ҷои Аҳди Ҷадид даъват баҳри таъмиди Рӯҳулқудс нест.
3. Эф. 4:5
 - Таъмид аз они касест, ки як имон ва як Худованд дорад.

Г. Таъмиди Рӯҳулқудс дар лаҳзаи имон овардан рӯй медиҳад ва дигар такрор намешавад.

1. Агар ин дар лаҳзаи имон овардан рӯй надиҳад, НАҶОТЁФТАГОН аз они бадани Масеҳ нестанд.
2. Чунин нест, ки аз бадан ҷудо шуда боз ба он пайванд шавад (Мисоли бадани мо: даст аз тан ҷудо шуд ва боз дубора пайванд шуд)

Дар лаҳзаи таъмид аз Рӯҳ чӣ рӯй медиҳад?

1. Ба Бадани Масеҳ пайванд мешавем

- Мо бо Ӯ эҳё шудаем барои... (Рум. 6:4)
- Мо ба хизмат даъват шудаем мувофиқи бахшоишҳои рӯҳонии худ, то ки бадан кори худро иҷро кунад. (1) Кӯринтиён боби 12
- Эф. 4:4-5 ва ҳоказо.

2. Бо Масеҳ маслуб шудаем

- Бо Марг, Дафншавӣ ва Эҳё бо Масеҳ пайваست шуда мо аз зери қудрати гуноҳе, ки дар мо вучуд дорад мебароем ва дар ҳаёти нав қадам гузошта метавонем.
 - Рум. 6:1-10
 - Қӯл. 2:12

Пуршавӣ аз Рӯҳулқудс

Маънои Рӯҳонӣ чӣ аст?

1. (1) Кӯр. 2:10-15
2. Ин камолёбӣ ва инкишофёбии доимӣ дар муносибати дутарафа бо Худо
3. Барои Рӯҳонӣ шудан зарур аст:

- Аз олами боло тавлид шудан
- Аз Худо кӯмак гирифтан

Чӣ гуна Рӯҳ ба камолёбии Рӯҳонӣ кӯмак мекунад ?

1. Барои донишгари иродаи Худо ва нақшаи Ӯ ё ки дар бораи ҲАМА ЧИЗ АНДЕША кардан, фақат ба воситаи Рӯҳулқудс мумкин аст. (Юҳан. 16:12-15)
2. Рӯҳонӣ бахшоишҳои рӯҳии худро истифода мекунад - (1) Қўр. 12:7
3. Бо ёрдами Рӯҳ аъмоли ҳисмро нобуд кардан (Рум.,Гал)
 - Гал. 5:19-23
4. Пуррагии Рӯҳ – калиди камолёбии рӯҳӣ

Ташаккулёбии Рӯҳонӣ

1. Ин вақте мо ба Рӯҳ имконият медиҳем, ки моро фаро гирад ва ба Ӯ итоат кардан.
2. Синну соли масеҳӣ кафолати камолёбии рӯҳӣ нест.
3. Камолёбӣ пай дар пай мешавад, аввал дорад вале охир не.
4. Одами рӯҳӣ ин шахсест, ки ба камолёбии муайян расидааст ва инкишофёбии рӯҳиаш давом дорад, муносибати дутарафаро бо Худо мустаҳкам месозад.

Аз Рӯҳулқудс пуршавӣ чӣ маъно дорад?

1. Дар Аҳди Ҷадид 15 бор ва то рӯзи Панतिकост 4 маротиба оварда шудааст.
2. Ин фаҳмиш синф ба синф тақсим мешавад:
 - Воқеаҳои дар Лқ. 1:15 - Яҳёи Таъмиддиханда
 - Лқ. 1:41(Елисобаъ), Лқ. 1:67(Закарё),
 - Аъмол. 2:4 (ҳавориён),
 - Аъмол. 4:8(Петрус),
 - Аъмол. 9:17 ва Аъмол 13:9 (Павлус),
 - Аъмол 4:31(ҷамоати Ерусалим) тасвир шуда – Ин ҳамаи ҳолатҳои пуршавӣ аз Рӯҳ ҳастанд на доимӣ пур будан.
 - Ба Юнонӣ «ПИМПЛЕМИ ПНЕУМАТОС АГИУ»

Хулоса - Чунин пуршавӣ муносибат дорад ба хизмат на покшавӣ аз гуноҳ. Амали такрорӣ лозим шуд, чунки зарурият дар хизмати нав пайдо шуд.

Ба намуди 2-юм амале, ки дар оятҳои зерин оварда шудааст дахл доранд:

- Лқ. 4:1 (Худованд),
- Аъмол 6:3 ва 6:5 (Шогирдони ҳавориён),
- Аъмол 7:55 (Истефанус),
- Аъмол 11:24 (Барнаббо),

- Эф. 5:18 (Ҳамаи масеҳиён)
- Ба Юнонӣ - «ΠΛΕΡΟΟ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΑΓΙΟΥ»

Хулоса - Дар ин ҷо суҳан дар бораи роҳнамоии доимии Рӯҳ дар ҳаёти имондор меравад ва ин соҳиб шудани сифатҳои махсуси хислат, ки аз он Рӯҳулқудс ҳастанд.

Хулоса:

Пуршавӣ аз Рӯҳ:

1. Вақте ки ба мо қувваи Рӯҳ аз рӯи иродаи Худо дода мешавад барои хизмати махсус.
2. Ба мо додани сифатҳои хоси хислат.

Чӣ гуна аз Рӯҳулқудс пур шудан мумкин?

1. Дуо моро ба пуршавӣ аз Рӯҳулқудс оварда наметавонад.
2. Ин, ҳаёти худро ба Рӯҳулқудс супурдан ва ба Ӯ имконият додан, ки ҳаёти моро пурра идора кунад ва боз итоаткории пурра.
3. Самара натиҷаи пуршавӣ аст.

Таъмиди Рӯҳулқудс	Пуршавӣ аз Рӯҳ
1. Фақат як бор мумкин	1. Якчанд бор мумкин аст
2. Баъди рӯзи Панतिकост сар шуд	2. Ин дар Аҳди Қадим ҳам рӯй дода буд
3. Ҳар имондор таъмид ёфтааст	3. На ҳар имондор пур мешавад
4. Гум кардан номумкин аст	4. Дур шуданаш мумкин аст
5. Бо таъмид мо ба бадани Масеҳ пайванд мешавем	5. Вақте мо пур мешавем қувват пайдо мекунем
6. Дар вақти имон овардан рӯй медиҳад	6. Мо дар тӯли тамоми ҳаёт пур шуда метавонем
7. Ба гайри имон ягон шарти дигар зарур нест	7. Шартҳо – Итоаткорӣ, Хоҳиш ва ҳаёти худро бахшидан

Амалҳои дигари Рӯҳулқудс

1. Комил – Тақдис шудан, пок шудан.
2. Рӯҳулқудсро дашном надихед
3. Насиҳат

4. Идоракунӣ
5. Шаҳодат ба имондорон
6. Миёнравӣ

--- Ин дафтарча табдил ва истифода карда мумкин аст, фақат сарчашмаи он маълум кунед.

«Дафтарчаи Рӯҳулқудс» - Душанбе, 2007.